

Hej Lisbeth

2/4-2018

Her er hvad jeg husker og har undersøgt om "møster." Mange af billederne er der ikke årstal på - her må vi gætte, ud fra hvad vi ser samt de oplysninger, jeg har fundet oprindeligt hed hun Gudrun Sofie Petersen

Hun er født 8/11 - 1909 i Næstved.

Døbt 2/1 - 1910 - " -

Gift 3/9 - 1938 i Næstved.

Død 10/1 - 2003 Frederiksberg

Bisat 18/1 - 2003 Frederiksberg.

Søster Kirsten Marie - født 25/1 - 1908

Forældre: Yelva og Herman Petersen. Han var en meget afholdt socialinspektør i Næstved. Tog ofte ud og besøgte institutionerne, hvor han nød at have børnelærere - dis med. Jeg ved ikke, om Yelva havde en uddannelse, men hun var en meget aktiv, kreativ, humoristisk, varm og markant kvinde. Hun sad i

menighedsrådet i nogle år.

Hun døde af nyrekraft 48 år gammel i 1936:254

Her var Gudrun 27 år gammel.

Herman døde først som 69 årig = 4/10 - 1951

Her var Gudrun 42 år gammel.

Så vidt jeg husker, var hun kontoruddannet.

Jeg husker hende altid som den, der sørgede for, at vi andre havde det godt. Hun var altid den, der sørgede for, at vi fik noget godt at spise. Hun var god til at lave mad. Specialist i magre finker og skovduer for ikke at sige himmelske fromager, men hun syntes aldrig selv, at det var noget særligt. En speciel historie om en Romfri-mage er der: Der var mange gæster - mine forældre og bedsteforældre i blandt. De skulle i Det Kongelige Teater efter middagen. Det kom de aldrig, da Gudrun var kommet til at ~~bruge~~ flasker med 80% rom. Alle blev meget morsomme og meget fulde, lyder det

Thun var ikke bare god til at lave mad, men havde også et godt overblik. Så hun har været den rette hustru i et direktør hjem, hvor der ofte var gæster til middag.

Jeg ved dog ikke, hvor sjønt hun selv syntes det var. Hun kunne være meget søv og indelukket indimellem, men det gik mest ud over Thomas.

Thun har altid været en meget kærlig "moster". En mild og stille kvinde med humor og indlevelsesevne. Thun viste med et blik og en enkelt sætning, at hun havde set en og fattede med en.

Vi var ofte sammen med dem i påske. Derudover også mange andre ferier og weekender.

Først i Børsmose. Da det blev ekoproprieret - på Men. Hyggelige arbejdsweekender. Og selvfølgelig også hos os.

Thun jul var vi sammen. Gudrun sang juler ind. Det var specielt. Når vi synger til

jul, husker jeg stadig på hendes. Hun
lyste i sind og stemme, når vi sang. Spredte
en hel speciel stemning. Så var det jul!

Hun spillede også guddommeligt smukt
klaver. Desværre var det sjældent, at
vi fik det at høre.

Gudrun og Thomas fik aldrig børn, Gudrun
har engang udtalt til Lis - min mor - at det
havde de aldrig været interesseret i.

Kirsten Marie og Gudrun var ikke de aller
bedste søskende / veninder. Som om de ikke
sagde hinanden noget. De besøgte hinanden
i forbindelse med familiefester og ringede sam-
men. Til gengæld følte mor - Lis - Gudrun som
en ekstra mor. De var meget knyttet til
hinanden.

Dog kan jeg se på billeder - og også erindre, at
jeg har fået fortalt - at de har haft en del
sammen i deres unge dage - Kirsten Marie
og Morten - ~~Gudrun~~ Gudrun og Thomas. De havde

del i 2 forskellige huse på Vesterhave
- ikke langt fra Karrebaksminde. Her gik de
de ned fra Kølshavn. Godt giklet!!

Moster - Gudrun havde en rigtig god veninde
Mie. Hende var hun meget sammen med. Gik

bl.a. til gymnastik sammen med hende.
Med hende og ^{ja, og for (30 år)} ~~mar~~ havde hun det sjovt og
frit. Så så man hende frise og komme med
sjove og til tider små frække kommentarer.

I Børnrose og på Men så man hende ofte i
gamle bomuldsbukser, en lidt slidt længe-
met bluse, bomuldsjakke og gummistøvler.
Hun vidste hvilke vilde planter, der var
hvor. Ofte tog hun frø ude omkring og såede
dem i haven. Således var det meget store
stykke foran huset på Men sået til med
smukke eksemplarer af bl.a. merian, ~~forstæ-~~
mund og age-kohvede og hærkløver.

Den lille park var også grøet til med
mange forskellige træer, som de havde taget
som stiklinger diverse steder.

Jeg kan ikke huske, at jeg har set Gudrun med et håndarbejde, men jeg ved, at hun har broderet duge og klokkestrenger.
Da min morfar - Morten - døde i 1980 tog Gudrun og Thomas sig godt af min mormor. Hun var ofte med dem på rejse - bl.a. til Gotland.

Ja - Lisebeth - det er det, jeg husker indtil videre.

Kæber, alt er vel hos dig.

Kærligst - Vivi.

Og så erindrer jeg lige lidt mere... Efter sidste flytning bemærkede hun ofte, at det havde været for hårdt. Det var et bestemt tidspunkt, det havde slået klik for hende, og derefter havde hun svært ved at huske. Hun var blevet om, at hun ikke kunne huske. "Åh, sagde hun, nu står jeg her i gæsteværelset og leder efter kaffen". Til sidst var hun dog meget dement. Jeg besøgte hende på Diakonissestiftelsen, men følte ikke, at jeg havde meget kontakt med hende. Det var i 2002.

1937

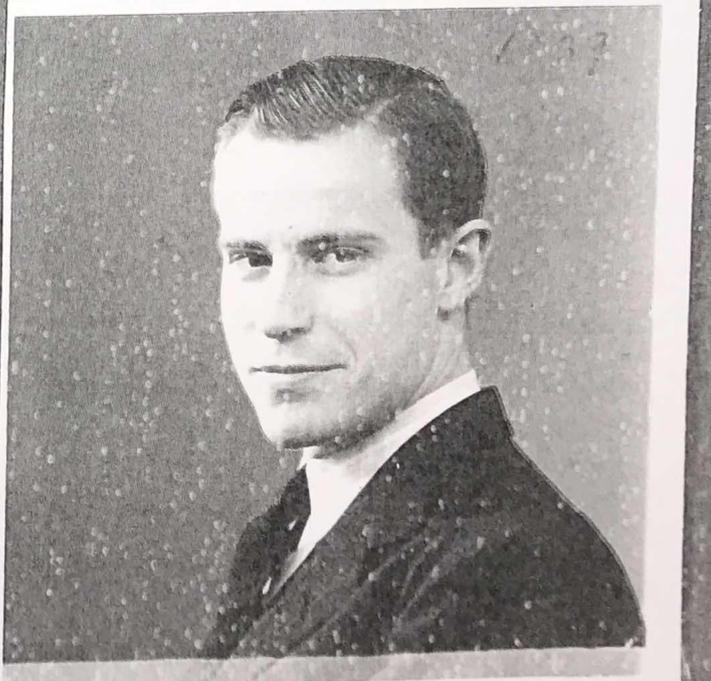
1933

Ward

Thomas

1939

1937

